

The Study of Guidance Services for Students Development in the 21st Century

Wananya Kaewkaewpan*

Ph.D. (Applied Psychology), Lecturer

Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Silpakorn University

*Corresponding Author: kaewkaewpan@gmail.com

Received: July 30, 2020 Revised: September 24, 2020 Accepted: October 29, 2020

Abstract

This research has the purposes of 1) studying the aspects of organizing the guidance service for developing learners of the 21st century, and 2) suggesting the ways of organizing the guidance service for developing learners of the 21st century. This was qualitative research. The key Informants in this research were the guidance counselors, the guidance counselors of the year, the experts on guidance from the Education Ministry and the professors instructing the guidance in the universities, and learner representatives. They were from the case study from high schools in the West region. The data were from expert scholars in the discussion conference on the ways of organizing the guidance service for developing learners of the 21st century.

The results showed that the guidance service was to hold supportive activities for learners' understanding in terms of education, privacy, career, and society. The aspects of organizing the service are composed of 1) Individual Inventory Service, 2) Information Service, 3) Counseling Service, 4) Placement Service, and 5) Follow-up Service. For the ways of organizing the guidance service for developing learners of the 21st century, the development of organizing the guidance service effectively must be collaborated by various sections 1) to determine policies and to support the guidance, 2) to encourage the roles and to develop the personnel in terms of guidance, 3) to exchange personnel's knowledge in terms of guidance, 4) to make a plan for organizing the up to date guidance, 5) to apply the technology in classes, 6) to encourage learners to participate in guidance activities.

Keywords: Guidance Services, Students Development, 21st Century

การศึกษาการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

วณัญญา แก้วแก้วปาน*

ปร.ด. (จิตวิทยาประยุกต์), อาจารย์

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*ผู้ประสานงาน: kaewkaewpan@gmail.com

วันรับบทความ: 30 กรกฎาคม 2563 วันแก้ไขบทความ: 24 กันยายน 2563 วันตอบรับบทความ: 29 ตุลาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาลักษณะการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และ 2) เสนอแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ให้ข้อมูลหลัก ครั้งนี้ ได้แก่ ครูแนะแนว ครูแนะแนวดีเด่น ผู้เชี่ยวชาญงานแนะแนวจากกระทรวงศึกษาธิการ อาจารย์ผู้สอนแนะแนวในมหาวิทยาลัย และตัวแทนผู้เรียน ซึ่งได้มาจากการเลือกกรณีศึกษา ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในภูมิภาคตะวันตก และจากการประชุมวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมวิพากษ์แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า มีการจัดบริการแนะแนวต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม เป็นลักษณะกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเองใน 5 ลักษณะการบริการ ดังนี้ 1) บริการสำรวจข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) บริการสารสนเทศ 3) บริการให้การปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล และ 5) บริการติดตามผล ส่วนแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่า การจัดบริการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบาย และการสนับสนุนด้านการแนะแนว 2) การส่งเสริมบทบาทและพัฒนาศักยภาพด้านการแนะแนว 3) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของบุคลากรด้านงานแนะแนว 4) การทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ทันสมัย 5) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 6) การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแนะแนว

คำสำคัญ: การจัดบริการแนะแนว การพัฒนาผู้เรียน ศตวรรษที่ 21

บทนำ

การจัดบริการแนะแนวถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนในทุกระดับชั้นมากขึ้นในปัจจุบัน เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต จึงสมควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้าน ตามความต้องการและความสนใจเป็นหลัก ซึ่งองค์การยูเนสโก (UNESCO as cited in Omosule, 2013) ได้แบ่งการแนะแนวไว้ 3 ประเภท ได้แก่ การให้การปรึกษาด้านการศึกษา (Educational Counseling) การให้การปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม (Personal/Social Counseling) และการให้การปรึกษาด้านอาชีพ (Vocational Counseling) โรงเรียนหลายแห่งได้จัดให้มีบริการแนะแนวเหล่านี้เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาผู้เรียนซึ่งเป็นกระบวนการที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โฟลัสเด (Folasade, 2017) ได้กล่าวถึงบริการแนะแนวในระบบโรงเรียนว่ามีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนเนื่องจากสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากระบบการศึกษา และส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม การแนะแนวและให้การปรึกษาควรเน้นที่การป้องกันและพัฒนา ไม่ใช่การรักษาภายหลัง โดยโรงเรียนควรส่งเสริมพัฒนาโปรแกรมแนะแนวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและทำงานในลักษณะการร่วมมือกันระหว่างครูและผู้บริหารโรงเรียนจึงจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมในกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง การจัดบริการแนะแนวจึงต้องมีความทันสมัยและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไป โดยเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ มีความรู้ความสามารถและทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ซึ่ง Mihaela และ Cristina ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้การปรึกษาและการแนะแนวที่มีต่อผู้เรียนว่า ทำให้

ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ และวางแผนอนาคตของตนเองได้ โดยการแนะแนวและให้การปรึกษาทางอาชีพ (Career Guidance & Counseling) จึงควรดำเนินการทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (Mihaela, Nita Andree & Cristina, Ilie Goga., 2015) และการจัดบริการแนะแนวในต่างประเทศได้มีการจัดบริการในด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น บริการข้อมูลปฐมนิเทศ (Orientation Services), บริการให้คำปรึกษา (Counseling Services), บริการข้อมูลสารสนเทศ (Information Services), บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Services), บริการติดตามผล (Follow-up Services), บริการประเมินผู้เรียน (Appraisal and Referral Services) (Ipaye, 1983) ซึ่งในประเทศไทยเราก็กควรจัดให้ครอบคลุมกับความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาการจัดบริการแนะแนวในประเทศไทย พบว่าเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เกิดการขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพ มีปัญหาเรื่องความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด ซึ่งการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยถือเป็นรากฐานสร้างคนให้มีคุณภาพและมีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยเริ่มจากการบริหารจัดการโรงเรียน ปรับระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อดูแลผู้เรียน และการพัฒนาคุณภาพครู (The office of Plan and the Educational Quality Assurance, 2012) อีกทั้งปัญหาที่ครูที่ได้รับมอบหมายให้จัดบริการแนะแนว ขาดความรู้ความเข้าใจขอบข่ายเนื้อหาในการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียนแผนการจัดการแนะแนว การวัดประเมินผลผู้เรียนไม่ชัดเจน ไม่ตอบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนยังยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูขาดประสบการณ์ในการเตรียมแหล่งเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้านการศึกษางานอาชีพ และด้านชีวิตและสังคม (Tuntitrakul, 2013)

ดังนั้น การจัดบริการแนะแนวจึงเป็นงานสำคัญที่โรงเรียนทุกแห่งต้องดำเนินการปรับเปลี่ยนกิจกรรมเพื่อจัดบริการแนะแนวให้สอดคล้องกับ

คุณลักษณะของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุค และเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนเข้าสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป ซึ่งจากแผนยุทธศาสตร์การแนะแนวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ได้มีการมุ่งเน้นเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นต้น (Office of the National Economic and Social Development Board (NESDB), 2016) จากแนวนโยบายดังกล่าวทำให้เห็นได้ว่า การจัดการบริการแนะแนวถือเป็นส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การดำรงชีวิตและการทำงานในอนาคตได้เป็นอย่างดี

การหาแนวทางในการจัดการบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ จึงถือเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถเป็นผู้นำตนเองได้ แก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ ปฏิบัติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งกับสถานการณ์ของผู้เรียนในปัจจุบันที่มีแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางการจัดการบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างเหมาะสม โดยจะนำไปใช้ในการช่วยเหลือผู้เรียน โดยการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ทุเลาเบาบางลง ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้มแข็งสามารถพัฒนาตนเองและดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อไป และนอกจากนี้แนวทางที่ได้ดังกล่าวยังจะเป็นประโยชน์ต่อครูและบุคลากร

ทางการศึกษาในการพัฒนาการจัดบริการแนะแนวสำหรับผู้เรียนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ลักษณะการจัดการบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างไร
2. แนวทางการจัดการบริการแนะแนวที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการบริการแนะแนวที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

กรอบแนวคิดการวิจัย

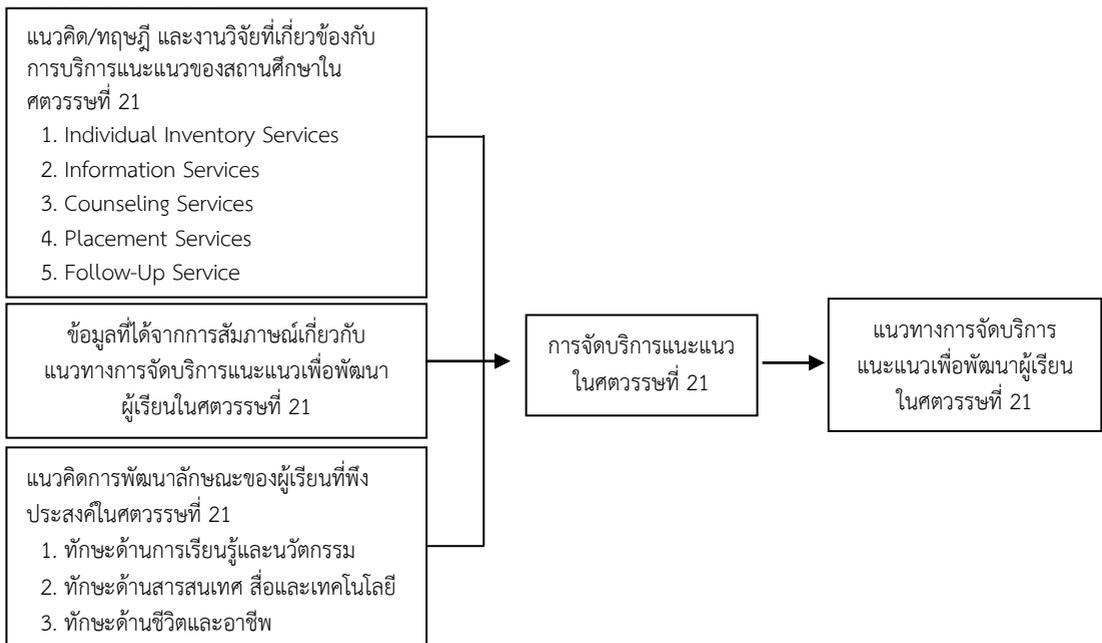
จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการบริการแนะแนวถือเป็นบริการอย่างหนึ่งที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งกับสถานการณ์ของผู้เรียนในปัจจุบันที่มีแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น และเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถของตนและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ยังส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนในสังคมอย่างทั่วถึง ซึ่งคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดของ Bello ได้กล่าวถึงคุณลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย ทักษะพื้นฐาน (Fundamental Skills) ได้แก่ ภาษา เหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทักษะทางเทคนิคและทักษะการเรียนรู้, ทักษะภายในตัวบุคคล (Intra-personal Skills), ทักษะระหว่าง

บุคคล (Inter-personal Skills) (Bello, 2013, as cited in Omosule, 2013) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช ที่ได้แบ่งคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม, ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี, ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ (Panich, 2012) เตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนให้มีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ทุเลาเบาบางลง ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้มแข็งสามารถพัฒนาตนเองและดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อไป ทั้งนี้หากได้มีการศึกษาถึงแนวทางการจัดบริการแนะแนวให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และนำเสนอถึงแนวทางในการส่งเสริมการจัดบริการแนะแนวที่สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนแล้ว สถานศึกษาหรือผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงานแนะแนวก็จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดบริการแนะแนวให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านต่อไป ซึ่งการจัดบริการแนะแนวในต่างประเทศได้มีการจัดบริการในด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น แนวคิดของ Ipaye ได้แบ่งบริการแนะแนวไว้ดังนี้ คือ บริการข้อมูลปฐมนิเทศ (Orientation

Services), บริการให้คำปรึกษา (Counseling Services), บริการข้อมูลสารสนเทศ (Information Services), บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Services), บริการติดตามผล (Follow-up Services), บริการประเมินผู้เรียน (Appraisal and Referral Services) (Ipaye, 1983) และจากการสรุปแนวคิดการบริการแนะแนวอื่น ๆ ก็พบว่าได้มีการแบ่งเป็นบริการ เช่น บริการข้อมูลสารสนเทศ (Information Services), บริการผู้เรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Services), บริการให้คำปรึกษา (Counseling Services), บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Services), บริการติดตามผล (Follow-Up Services), บริการศึกษาวิจัยและประเมินผล (Research and Evaluation Services) และบริการแก้ไขพัฒนา (Remedial and Enrichment Services) (Campbell, 1997) และเมื่อนำมาสังเคราะห์และสรุปก็พบว่าแนวคิดการจัดบริการแนะแนวยังคงครอบคลุมทั้ง 5 บริการ ซึ่งตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ได้กล่าวไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบด้วย การสังเคราะห์เอกสารและสรุปองค์ความรู้จาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการ แนะแนวและแนวทางการจัดบริการแนะแนวของ สถานศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล หลัก (Key Informants) และการศึกษารายกรณี (Case Study)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants)

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย ได้แก่ ครูแนะแนว ครูแนะแนวดีเด่น ผู้เชี่ยวชาญงานแนะแนว จากกระทรวงศึกษาธิการ อาจารย์ผู้สอนแนะแนวใน มหาวิทยาลัย และตัวแทนผู้เรียน จากการเลือก กรณีศึกษา (Case Study) ได้แก่ สถานศึกษาระดับ มัธยมศึกษาในภูมิภาคตะวันตก มีเกณฑ์ในการ คัดเลือก (Inclusive Criteria) ดังนี้

1. เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัล เกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวดีเด่นหรือมีครูแนะแนวดีเด่นในรอบ 5 ปี (พ.ศ.2557-2561) ได้แก่ โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา โรงเรียนพรหมานุสรณ์ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย และโรงเรียนท่าปาง- วิทยา

2. เป็นสถานศึกษาที่เป็นศูนย์แนะแนว ต้นแบบหรือศูนย์แนะแนวประจำจังหวัด จำนวน 8 โรงเรียน ทำการสุ่มเลือกมาร้อยละ 50 เป็นจำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย โรงเรียนศรีทธาสมุทร โรงเรียนสงวนหญิง และ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

3. เป็นสถานศึกษาที่มีผลงานด้านการแนะแนวเป็นที่ยอมรับ โดยเป็นแหล่งศึกษาดูงาน ของสถานศึกษาอื่น ๆ

ดังมีรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาลักษณะ การจัดบริการแนะแนวและเสนอแนวทางการ จัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่

1.1 ครูแนะแนวดีเด่น จำนวน 4 คน จากโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา โรงเรียนพรหมานุสรณ์

โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย และโรงเรียนท่าปาง- วิทยา โรงเรียนละ 1 คน

1.2 ครูแนะแนว จำนวน 11 คน จากโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จำนวน 3 คน โรงเรียน พรหมานุสรณ์ จำนวน 4 คน และโรงเรียน สมุทรสาครวิทยาลัย โรงเรียนศรีทธาสมุทร โรงเรียน เบญจมราชูทิศราชบุรี โรงเรียนสงวนหญิง โรงเรียน แห่งละ 1 คน

1.3 ตัวแทนผู้เรียน จำนวน 24 คน จากโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา โรงเรียนพรหมานุสรณ์ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย และโรงเรียนศรีทธา- สมุทร โรงเรียนละ 6 คน

1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนว จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนว จากกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 คน และอาจารย์ ผู้สอนด้านการแนะแนวในมหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน

1.5 ผู้ทรงคุณวุฒิในการวิพากษ์และ ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อ พัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวง ศึกษาธิการ ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคม แนะแนวแห่งประเทศไทย อาจารย์ผู้สอนแนะแนว ในระดับมัธยมศึกษา และอาจารย์ผู้สอนแนะแนว ระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 คน

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การเก็บรวบรวม ข้อมูลจากการค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ตำรา และผลงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการสร้างองค์ความรู้ อย่างบูรณาการในทางวิชาการเกี่ยวกับการจัด บริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยกำหนดแนวคำถามแบบ เปิดกว้าง หลังจากได้ข้อมูลแนวทางการจัดบริการ แนะแนวที่เหมาะสมแล้ว จึงทำการสร้างแนวคำถาม เพื่อใช้ในการประชุมวิพากษ์ และหาแนวทางการ จัดบริการแนะแนวที่เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป โดยผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แนวทางการศึกษารายกรณี (Case Study) โดยศึกษาหลักการแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการศึกษารายกรณี และกำหนดกรอบแนวคิด เพื่อให้มีรายละเอียดครอบคลุมครบถ้วนในประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยการดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 (เพื่อศึกษาลักษณะการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21) จากนั้นนำแนวทางการศึกษารายกรณีที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำแนวทางการศึกษารายกรณีไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะและแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (เพื่อเสนอแนวทางการจัดบริการแนะแนวที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21) โดยประเด็นในการสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) สภาพการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการในโรงเรียนของท่านสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หรือไม่อย่างไร 2) การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ในโรงเรียนของท่าน ปัจจุบันพบปัญหาหรืออุปสรรคหรือไม่ และเป็นอย่างไร 3) การจัดบริการแนะแนวให้สอดคล้องกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางอย่างไร 4) ท่านคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคในการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

3. แนวคำถามในการประชุมวิพากษ์แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อขยายผลการวิจัยให้ครอบคลุมและตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (เพื่อเสนอแนวทางการจัดบริการแนะแนวที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21) โดยประเด็นในการประชุมวิพากษ์ ได้แก่ 1) แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ได้เสนอไปนั้น มีความเป็นไปได้หรือไม่ อย่างไร 2) แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ได้เสนอไปนั้น

มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร 3) แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ได้เสนอไปนั้น ควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร 4) แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ได้เสนอไปนั้น สามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำข้อมูลที่ได้มาถอดเทปโดยการถอดความแบบคำต่อคำ (Verbatim) และนำมาใช้ในการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบจากวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ อันเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถนำไปสู่การหาแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประชุมเพื่อวิพากษ์ถึงแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยนำเสนอในลักษณะการบรรยายความ

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การตรวจสอบสามเส้าของผู้ให้ข้อมูล (Triangulation of Sources) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์เดียวกันจากผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์และสถานภาพที่แตกต่างกัน เพื่อนำคำตอบมาเสนอเป็นลักษณะและแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้จัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อวิพากษ์แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ที่ประชุมตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็นความเป็นไปได้ในการดำเนินการ

ผลการวิจัย

1. ลักษณะการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

1.1 บริการสำรวจข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) มีลักษณะการจัดบริการโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้นในการสำรวจข้อมูลผู้เรียน ซึ่งทำให้สามารถรวบรวม

ข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ Google form การใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพกับอาชีพในทุก ระดับ การจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยใช้โปรแกรม GIS (Guidance Information System) เป็นต้น อีกทั้งยังมีเว็บไซต์ข่าวสารการศึกษาต่อและข่าวสารทางอาชีพที่ทันสมัยกับอาชีพในปัจจุบัน ดังคำกล่าว เช่น “ได้ดำเนินการโดยงานแนะแนว จัดทำระเบียบสะสมออนไลน์ของผู้เรียนครบทุกคน ในทุกระดับ โดยใช้โปรแกรม GIS” (ครูแนะแนว: โรงเรียน B)

1.2 บริการสารสนเทศ (Information Service) มีลักษณะการจัดบริการโดยการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้เรียนหลายรูปแบบ โดยการแบ่งปันข้อมูลผ่านเว็บไซต์ข้อมูลข่าวสารของทางโรงเรียน และใช้ข้อมูลเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ซึ่งครูเป็นผู้ชี้แนะแหล่งข้อมูลให้ผู้เรียนสืบค้นตามความสนใจด้วยตนเองอีกทาง รวมถึงการจัดสรรครูแนะแนวให้เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์และเปิดช่องทางการสื่อสารในสังคมออนไลน์ที่ทันสมัย ส่งข้อมูลสารสนเทศในช่องทางที่หลากหลายมากขึ้น ดังคำกล่าว เช่น “การให้ข้อมูลสารสนเทศ ครูแนะแนวควรเป็นเพียงผู้ชี้แนะแหล่งข้อมูล ไม่ใช่การป้อนข้อมูลให้ผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ค้นหาข้อมูลที่ตนสนใจได้ด้วยตัวเอง” (ผู้เชี่ยวชาญ: คนที่ 1)

1.3 บริการให้การปรึกษา (Counseling Service) มีลักษณะการจัดบริการโดยให้การปรึกษาผู้เรียน โดยเปิดบริการให้การปรึกษาที่หลากหลายช่องทาง ตามช่วงเวลาที่เหมาะสมไว้อย่างชัดเจน และมีกิจกรรม YC (Youth Counseling) ซึ่งเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีการจัดบริการให้การปรึกษาผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเรียนและอาชีพของผู้เรียน และมีการจัดกิจกรรมแนะแนวต่าง ๆ ของทางโรงเรียน เช่น กิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการวางแผน เป้าหมาย กิจกรรมการปฏิบัติตนเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ เป็นต้น ดังคำกล่าวเช่น “ครูช่วยแก้ปัญหาและหาทางออกให้ผู้ที่มาขอรับการปรึกษา ให้คำแนะนำอื่น ๆ ในการปฏิบัติตนเพื่อเสริมสร้าง

บุคลิกภาพ และการทำแบบประเมินตัวเอง” (ตัวแทนผู้เรียน: โรงเรียน A)

1.4 บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) มีลักษณะการจัดบริการเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีการจัดหาทุนการศึกษาทั้งภายในและภายนอกให้แก่ผู้เรียน มีระบบการจัดวางตัวบุคคลที่มีความชัดเจน โดยการคัดข้อมูลและเลือกผู้เรียนที่ผ่านคุณสมบัติ เช่น การนำข้อมูลจากระเบียบสะสมออนไลน์มาพิจารณาทั้งทางด้านพฤติกรรมและด้านเศรษฐกิจ การเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ การทำงานระหว่างปิดภาคเรียน เป็นต้น ดังคำกล่าว เช่น “ครูแนะแนวมีการจัดวางตัวผู้เรียนในการเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ และให้ผู้เรียนได้ทำงานในเวลาว่างระหว่างปิดภาคเรียน รวมถึงการจัดวางตัวในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” (ครูแนะแนว: โรงเรียน E)

1.5 บริการติดตามผล (Follow-Up Service) มีลักษณะการจัดบริการเพื่อติดตามดูแลพฤติกรรมและพัฒนาการของผู้เรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาในการติดตามผู้เรียน เช่น การติดตามผลโดยเก็บรวบรวมทุกปีการศึกษา การติดตามผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของผู้เรียน และการติดต่อรุ่นพี่ที่จบไปแล้วกลับมาแนะแนวรุ่นน้องมีการใช้แบบสอบถามผ่านทาง Google Form นอกจากนี้ ยังมีการติดตามเพื่อปรับปรุงกิจกรรมหลังจากการนำกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ดังคำกล่าว เช่น “ติดตามดูแลพฤติกรรมและพัฒนาการของผู้เรียน ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว ดูแลพฤติกรรมและพัฒนาการของผู้เรียน หลังจากไปศึกษาต่อ การพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์และมีการรายงานที่ดำเนินการอย่างเป็นปัจจุบัน” (ครูแนะแนว: โรงเรียน E)

2. แนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

2.1 การกำหนดนโยบายและการสนับสนุนด้านการแนะแนว ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานแนะแนวที่เหมาะสมและเพียงพอกับการส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

นอกสถานที่ โดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์ด้านอาชีพที่แท้จริงและเป็นอาชีพที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักและพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญในเบื้องต้นของตนเองก่อนออกไปสู่ตลาดอาชีพ ดังคำกล่าว เช่น “ถ้าหากมีผู้เรียนจำนวนน้อยที่สนใจอาชีพบางอย่างก็ไม่สามารถจัดกิจกรรมนั้น ๆ ได้เพราะไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่จะเสียไป” (ตัวแทนผู้เรียน: โรงเรียน C)

2.2 การส่งเสริมบทบาทและพัฒนาบุคลากรด้านการแนะแนว ควรให้ความสำคัญกับบทบาทของครูแนะแนวมากขึ้น โดยจำเป็นต้องได้รับการอบรมพัฒนาและเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 เช่น ความริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร และความสามารถด้านภาษา เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนในการก้าวเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ดังคำกล่าว เช่น “ครูแนะแนวจำเป็นต้องได้รับการอบรมพัฒนาตนเอง เพิ่มเติมความรู้ใหม่ ๆ โดยการสนับสนุนของโรงเรียนอยู่เสมอ” (ครูแนะแนวดีเด่น: โรงเรียน D)

2.3 การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของบุคลากรด้านงานแนะแนว ควรมีการประสานงานติดต่อเครือข่ายด้านการแนะแนว เพื่อคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง และมีการติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของครูแนะแนวอย่างชัดเจน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคลากรด้านการแนะแนวด้วยกันเอง ดังคำกล่าว เช่น “จำเป็นต้องคิดใหม่ทำใหม่ เน้นที่ศักยภาพของผู้เรียนและเน้นข้อมูลที่มีความทันสมัยถูกต้อง รวดเร็วมากขึ้น” (ผู้เชี่ยวชาญ: คนที่ 1)

2.4 การทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ทันสมัย ในปัจจุบันพบว่าครูแนะแนวยังไม่สามารถสร้างกิจกรรมด้วยตัวเองได้ ทำตามคู่มือเดิมที่มีไม่ได้จัดทำหรือวิเคราะห์ขึ้นมาใหม่ตามลักษณะผู้เรียนในปัจจุบัน เนื่องจากมีความเปลี่ยนแปลงตามความต้องการในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับแผนการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพ

เฉพาะด้านและทันสมัย ตรงกับความต้องการที่แท้จริง โดยอาศัยความรู้ในหลาย ๆ ด้านมาประยุกต์ใช้ และสอดแทรกความรู้เข้าไปในการทำกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน ดังคำกล่าว เช่น “ส่วนใหญ่ทำตามกันมาจากตำราทฤษฎี ซึ่งเป็นของที่มีอยู่เดิม แต่ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน” (ผู้เชี่ยวชาญ: คนที่ 1)

2.5 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อแสดงถึงการมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้ด้านสื่อและเทคโนโลยี เช่น การใช้โปรแกรม Photoshop การทำ Portfolio การเลือกใช้สื่อพาวเวอร์พอยต์ Infographic เป็นต้น ดังคำกล่าว เช่น “อาจมีการสร้างกลุ่มไลน์เพื่อติดต่อหรือติดตามงาน การส่งงานผ่าน E-mail และการใช้โปรแกรม เช่น Photoshop PowerPoint ในการนำเสนองาน การทำ Portfolio ให้มีความน่าสนใจสำหรับนักเรียนต่อ” (ตัวแทนผู้เรียน: โรงเรียน D)

2.6 การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแนะแนว ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดโครงการต่าง ๆ ตามกลุ่มความสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นทางการศึกษาและอาชีพของตนเองอย่างอิสระ ซึ่งถือเป็นลักษณะของผู้เรียนที่พึงมีในศตวรรษที่ 21 โดยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใคร่รู้และค้นคว้าด้วยตัวเอง โดยครูทำหน้าที่ช่วยแนะนำกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร และการร่วมมือกัน ดังคำกล่าว เช่น “จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น และมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในห้องเรียน และนอกห้องเรียน” (ครูแนะแนว: โรงเรียน C)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาลักษณะการจัดบริการแนะแนว เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย 5 บริการที่สำคัญ คือ บริการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เรียน บริการสารสนเทศ บริการให้การปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล โดยสอดคล้องกับแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการ ที่กล่าวถึงการจัดบริการแนะแนวที่ประกอบไปด้วยการจัดบริการแก่ผู้เรียนทั้ง 5 บริการดังกล่าว ดังนั้นลักษณะการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงสามารถสรุปลักษณะการจัดบริการ ได้ดังต่อไปนี้

บริการสำรวจข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) พบว่า มีลักษณะการจัดบริการโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้นในการสำรวจข้อมูลผู้เรียน ซึ่งทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ Google Form การใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพกับอาชีพในทุกระดับ การจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศเพื่องานแนะแนว หรือ GIS (Guidance Information System) เป็นต้น อีกทั้งยังมีเว็บไซต์ข่าวสารการศึกษาต่อและข่าวสารทางอาชีพที่ทันสมัยกับอาชีพในปัจจุบัน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ariyarussameesup (2011) ที่พบว่า การบริการสำรวจข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเป็นบริการที่สำคัญในการศึกษารวบรวมข้อมูลของนักเรียนและเป็นพื้นฐานให้ผู้แนะแนวช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยใช้เครื่องมือเทคนิคเฉพาะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Summart (2016) ที่พบว่าในด้านบริการรวบรวมข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูมีการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ในการสำรวจนักเรียนแต่ละบุคคล เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเองมากขึ้น การใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในแต่ละรายวิชา เป็นต้น

บริการสารสนเทศ (Information Service) พบว่า มีลักษณะการจัดบริการโดยให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้เรียนที่หลากหลายรูปแบบ โดยการแบ่งปันข้อมูลผ่านเว็บไซต์ข้อมูลข่าวสารของทางโรงเรียน รวมถึงการจัดสรรครูแนะแนวให้เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ และเปิดช่องทางการสื่อสารในสังคมออนไลน์ที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โดยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Tuntitrakul (2013) ที่พบว่า ข้อเสนอแนะที่จำเป็นและมีความสำคัญสำหรับนักเรียน ได้แก่ 1) สารสนเทศทางด้านการศึกษา 2) สารสนเทศทางด้านอาชีพ 3) ข้อเสนอแนะทางด้านส่วนตัวและสังคม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Saensa (2012) ที่กล่าวว่า ข้อเสนอแนะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนเพื่อเตรียมพร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นั้น ได้แก่ แหล่งการศึกษาอาชีพที่ต้องการของอาเซียน ลักษณะของอาชีพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนที่ได้กำหนดร่วมกันว่าสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้โดยไม่ต้องปิดกั้น ซึ่งครูต้องให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่อาชีพ

บริการให้การปรึกษา (Counseling Service) พบว่า มีลักษณะการจัดบริการให้การปรึกษาที่หลากหลายช่องทาง ตามช่วงเวลาต่าง ๆ อย่างชัดเจน และมีกิจกรรม YC (Youth Counseling) ซึ่งเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งมีการจัดบริการให้การปรึกษาผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเรียนและอาชีพของผู้เรียน และมีการจัดกิจกรรมแนะแนวต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับแนวคิดการจัดบริการให้การปรึกษาของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education, 2010) ที่กล่าวว่า การบริการให้การปรึกษาเป็นกระบวนการที่มีหลักการ ขั้นตอน และจุดมุ่งหมายในการปรึกษาที่ชัดเจนตามหลักการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ช่วยให้นักเรียนรู้จัก เข้าใจ ยอมรับตนเองและปัญหาที่กำลังเผชิญ ได้เรียนรู้และ

ค้นหาเหตุแห่งปัญหา หาทางจัดการกับปัญหาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง

บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) พบว่า มีลักษณะการจัดบริการเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีการจัดหาทุนการศึกษาทั้งภายในและภายนอกให้แก่ผู้เรียน โดยการคัดข้อมูลและเลือกผู้เรียนที่ผ่านคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ซึ่งบริการนี้จะช่วยให้การจัดวางตัวผู้เรียนทำได้ตรงกับความต้องการจริงและปัญหาจริงของผู้เรียนมากที่สุด และได้ผู้เรียนตรงตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Tuntitrakul (2013) ที่พบว่า บริการจัดวางตัวบุคคลต้องมีลักษณะดังนี้ 1) มีการกำหนดรูปแบบความร่วมมือและวิธีการประสานงานกับฝ่ายวิชาการ เพื่อช่วยให้นักเรียนเลือกวิชาเรียนและแผนการเรียนตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ 2) มีการรายงานผลของความร่วมมือและการประสานงานกับฝ่ายกิจกรรมนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามความถนัดและความสนใจ 3) มีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกิจกรรมของงานบริการจัดวางตัวบุคคลภายในและภายนอกโรงเรียนตามแผนปฏิบัติ 4) มีการแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนาแผนดำเนินงาน กิจกรรมสำหรับนักเรียนภายในและนอกโรงเรียน

บริการติดตามผล (Follow-Up Service) พบว่า มีลักษณะการจัดบริการเพื่อติดตามดูแลพฤติกรรมของผู้เรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาในการติดตามผู้เรียน เช่น การติดตามผลของผู้เรียนโดยเก็บรวบรวมทุกปีการศึกษา มีการติดตามผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของผู้เรียน และการติดต่อรุ่นพี่ที่จบไปแล้วกลับมาแนะนำรุ่นน้องมีการใช้แบบสอบถามผ่านทาง Google Form นอกจากนี้ ยังมีการติดตามเพื่อปรับปรุงกิจกรรม หลังจากการนำกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ariyarussameesup (2011) ที่พบว่า การจัดบริการด้านการติดตามผล เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการติดตามดูพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ตลอดจนติดตามดูความสำเร็จในการจัดบริการแนะแนวและการดำเนินการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

โดยจัดให้มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานให้ทุกคนทราบอยู่เสมอ

2. การศึกษาแนวทางการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

การกำหนดนโยบายและการสนับสนุนด้านการแนะแนว พบว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานแนะแนวที่เหมาะสมและเพียงพอกับการส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้นอกสถานที่ โดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์ด้านอาชีพที่แท้จริงและเป็นอาชีพที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักและพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญในเบื้องต้นของตนเองก่อนออกไปสู่ตลาดอาชีพ โดยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Aumnuihol (2009) ที่พบว่า แนวทางการบริหารงานแนะแนว ควรมีการวางแผนงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ มีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ แต่งตั้งคณะกรรมการแนะแนวและกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนสรุปและประเมินผลการบริหารงานแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ และควรนำปัญหาที่สำรวจพบมาเป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Ruengpaen (2002) ที่กล่าวว่า การประสานงานนโยบายเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องเชื่อมโยงกิจกรรมและงานของทุกคนที่รับผิดชอบให้เข้ากันได้ มีการกำกับดูแลให้การปฏิบัติงานไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในการทำงานเพื่อปรับปรุงวิธีทำงานให้ดีขึ้น

การส่งเสริมบทบาทและพัฒนาบุคลากรด้านการแนะแนว พบว่า ควรให้ความสำคัญกับบทบาทของครูแนะแนวมากขึ้น และครูแนะแนวจำเป็นต้องได้รับการอบรมพัฒนาและเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ โดยการอบรมพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านสารสนเทศ ทักษะการใช้สื่อ และทักษะด้านเทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนก้าวทันโลกในปัจจุบันมากขึ้น โดยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Khunchai (2018)

ที่พบว่าแนวทางการพัฒนาการดำเนินและแนวนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานกิจกรรมแนวนั้นส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มบุคลากรงานแนวนั้น รองลงมาคือควรมีครูที่สำเร็จการศึกษาทางด้านจิตวิทยาและแนวและการให้การปรึกษา และสถานศึกษาควรมีการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้เรียนที่ใช้บริการการจัดกิจกรรมแนวนั้นด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education, 2010) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนวิชาแนวนั้นที่มีประสิทธิภาพควรดำเนินการโดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรจิตวิทยาการให้การปรึกษาโดยตรง เพื่อป้องกันแก้ไขและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของบุคลากร
ด้านงานแนวนั้น พบว่า ควรมีการประสานงานติดต่อเครือข่ายด้านการแนวนั้น เพื่อคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง และมีการติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของครูแนวนั้นอย่างชัดเจน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคลากรด้านการแนวนั้นด้วยกันเอง โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Ruengpaen (2002) ที่กล่าวว่า ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ฉะนั้นจึงมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านโรงเรียน และการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในเครือข่ายแนวนั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Jullasup (2015) ที่กล่าวถึงแนวทางการแก้ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ โดยควรเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ มาถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา และการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการแนวนั้น สนับสนุนให้บุคลากรที่รับผิดชอบงานแนวนั้น มีโอกาสเดินทางไปเข้าร่วมประชุม อบรมสัมมนาหรือศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้อยู่ตลอดเวลา

การทำแผนการจัดกิจกรรมแนวนั้นที่ทันสมัย พบว่า ในปัจจุบันพบว่าครูแนวนั้นยังไม่

สามารถสร้างกิจกรรมด้วยตัวเองได้ เพราะส่วนใหญ่ทำตามกันมาจากตำราทฤษฎี ซึ่งเป็นของที่มีอยู่เดิม แต่ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน เนื่องจากมีความเปลี่ยนแปลงตามความต้องการในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับแผนการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมแนวนั้นที่เน้นกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพเฉพาะด้านและทันสมัย ตรงกับความต้องการที่แท้จริง โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Muhammad (2012) ที่กล่าวถึงแผนการแนวนั้นไว้ว่า ควรมีการเปิดเผยเกี่ยวกับงานแนวนั้นในโรงเรียนผ่านช่องทางต่าง ๆ และควรมีจัดอบรมความรู้ด้านการจัดทำแผนการแนวนั้น โดยกระตุ้นให้ครูผ่านการอบรมหลักสูตรการจัดทำแผนการแนวนั้นอยู่เสมอ และสอดคล้องกับแนวทางของ The Basic Education Commission and The Guidance Association of Thailand (2016) ที่ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมแนวนั้นไว้ว่า ควรเป็นแผนกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิธีการเรียนรู้ที่ถูกต้องและสามารถวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม

การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ควรมีการนำเทคโนโลยีที่หลากหลายและนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการเรียนปกติ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อแสดงถึงการมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยความรู้ด้านสารสนเทศความรู้เกี่ยวกับสื่อและความรู้ด้านเทคโนโลยี โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Suyoto (2012) ที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาปรับปรุงการบริการให้การปรึกษาและการแนะแนวอาชีพ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศอินโดนีเซีย โดยพบว่า ผู้เรียนมีระดับการพัฒนาความเข้าใจและการเตรียมตัวทางอาชีพ

เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าการบริการให้การปรึกษาและ
แนะแนวอาชีพ จำเป็นต้องดำเนินการทั้งทางตรง
และทางอ้อมโดยใช้สื่อที่หลากหลาย โดยเฉพาะการ
ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)
และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Tuntitrukul
(2013) พบว่า การนำระบบสารสนเทศและเทคโนโลยี
ใหม่ ๆ มาใช้ในงานแนะแนวด้านต่าง ๆ จะช่วยในการ
ประมวลผลข้อมูล และจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ได้
อย่างรวดเร็ว ทำให้ข้อมูลมีความทันสมัย ง่ายต่อการ
นำไปใช้ประโยชน์ โดยนักเรียนสามารถเข้าถึงและ
นำไปใช้ได้สะดวกยิ่งขึ้น

*การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัด
กิจกรรมแนะแนว* พบว่า ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้
มีส่วนร่วมในการจัดโครงการต่าง ๆ ตามกลุ่มความ
สนใจ ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นทางการศึกษา
และอาชีพอย่างอิสระ ซึ่งถือเป็นลักษณะของผู้เรียน
ที่พึงมีในศตวรรษที่ 21 โดยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน
เกิดความสนใจใคร่รู้และค้นคว้าด้วยตัวเอง และครู
ทำหน้าที่ช่วยแนะนำกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย
ตนเอง เพื่อฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การ
สื่อสาร และการร่วมมือกัน โดยสอดคล้องกับแนวคิด
ของ Panich (2012) ที่กล่าวถึงธรรมชาติและลักษณะ
การเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ผู้เรียนมี
ความต้องการและความสนใจที่ชัดเจนมากขึ้น สามารถ
ค้นคว้าและเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งครู
จะทำหน้าที่ในการช่วยออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน
แต่ละคนประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจาก
ข้อมูลข่าวสารหลังไหลเข้ามาสู่ตัวผู้เรียนอย่าง
รวดเร็วและมากมาย ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงต้อง
มีความสามารถในการกรองข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้
ตนเองสามารถเลือก และสกัดข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ
และเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ ดังนั้น แนวโน้มการจัดการเรียนรู้โดย
ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน
ไปตามความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดสรรงบประมาณใน
การดำเนินงานที่เหมาะสมและเพียงพอกับการ

ส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ และควรกำหนดความร่วมมือ
ให้ครูแต่ละฝ่ายมีบทบาทในงานแนะแนวอย่าง
ชัดเจน

1.2 ครูแนะแนวควรมีอบรมพัฒนา
ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ และ
ให้ความสำคัญกับแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่
เน้นการเสริมสร้างศักยภาพเฉพาะด้านของผู้เรียน
นำเทคโนโลยีที่หลากหลาย นวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามา
สอนควบคู่ไปกับการเรียนปกติ โดยเปิดโอกาสให้
ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามกลุ่มความ
สนใจ เพื่อส่งเสริมและตอบสนองกิจกรรมที่ตรงกับ
ความต้องการของผู้เรียน

1.3 โรงเรียนควรประสานงานเครือข่าย
การแนะแนว เพื่อช่วยเหลือและให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่อง
เสมอ และติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของครูแนะแนว
อย่างชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบลักษณะ
การจัดบริการแนะแนวและแนวทางการจัดบริการ
แนะแนวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนในเขต
ภูมิภาคอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาลักษณะและแนวทางการ
จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านที่เฉพาะ
เจาะจง

2.3 ควรมีการติดตามประเมินผลการ
แนะแนวที่ประสบผลสำเร็จจากโรงเรียนกรณีตัวอย่าง

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง “การจัดบริการ
แนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21”
ซึ่งเป็นโครงการวิจัยย่อย ภายใต้ชุดโครงการวิจัย
เรื่อง “การศึกษาแนวทางส่งเสริมการดำเนินงาน
แนะแนวของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21” โดยมี
รองศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี ประเสริฐสุข เป็น
ผู้อำนวยการแผนโครงการวิจัย และได้รับทุนสนับสนุน
การวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

References

- Ariyarussameesup, P. (2011). *The study of problems of needs of the guidance service of the school administrators and teacher in the primary school, district office of Bangsue, Bangkok*. [Degree Thesis of Master]. Science of Guidance Psychology, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Aumnuihol, P. (2009). *The guidance service administration of schools Affiliated with municipality of Chiangrai*. [Thesis of bachelor of Education, Chiang Rai Rajabhat University]. [in Thai]
- Campbell, M. E. (1997). *Vocational guidance committee on vocational guidance and child labor*. Section III Education and training (White House Conference on Child Health and Protection). New York: Century.
- Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education. (2010). *Manual of Activity Organization According to the regulations of Ministry of Education*. Bangkok: The Press of Teachers' council, Ladprao. [in Thai]
- Folasade, A.I. (2017). *Repositioning Guidance and Counselling Service in the National Policy on Education in the 21st Century*. Retrieved from <http://www.globalacademicgroup.com/journals/knowledge%20review/Alao%20Ireti%20Folasade.pdf>
- Ipaye, T. (1983). *Guidance and Counselling Practices*. Ife: University of Ife Press. Accessed March 13, 2017. Retrieved from <http://www.oauife.edu.ng/wpcontent/uploads.docx>
- Jullasup, N. (2015). *The guidance foe developing learner*. Songkhla: Publication of Dancing Art. [in Thai]
- Khunchai, K. (2018). The study on conditions and directions on administrating the guidance of Schools affiliated with Secondary Educational Service Area Office 39. *CMU Journal of Education*. 2(2), 1-22. [in Thai]
- Mihaela, N. & Cristina, I. (2015). *A research on the education counseling and career guidance in Romania*. Accessed February 26, 2017. Retrieved from <http://eujournal.org/index.php/esj/article/viewFile/5042/4969>
- Muhammad, N., et.al. (2012). *An investigation into missing component of guidance service in government high schools*. International Journal of Humanities and Social Science, 2, 4
- Office of the National Economic and Social Development Board (NESDB). (2016). *The national plan of economical and social development, the 12th copy of 2017–2021*. Retrieved from <http://www.royalthaipolice.go.th/downloads/plan12.pdf> [in Thai].
- Omosule. (2013). *The Ideal Guidance and Counselling Unit for a University of the 21st Century*. Retrieved from <http://www.oauife.edu.ng/wpcontent/uploads.docx>
- Panich, W. (2012). *The way for students' learning*. (3rd Edition). Bangkok: SodsriSaridwongso Foundation. [in Thai]
- Ruengpaen, N. (2002). *Handout of the subject of the organization and the administration of the guidance service of schools*. Yala: Faculty of Education, Yala Rajabhat Institution. [in Thai].

- Saensa, N. (2012). The guidance and the step into the ASEAN. *Journal of Education, Sukhothai Thammathirat Open University*. 5(2). [in Thai]
- Summart, T. (2016). *Problems and Guidelines for Guidance Administration of Secondary Student Parents' Opinions at Wattapongnok School Under Rayong Primary Educational Service Area Office 1*. [Degree Thesis of Master]. Educational Administration Program, Burapha University. [in Thai]
- Suyoto, D., Suselo, Y., & Prasetyaningrum, T. (2012). Efforts to improve guidance counseling services using ICT for junior high school student. *International Journal of Advance Sciences and Technolygy*. (39).
- The Basic Education Commission and The Guidance Association of Thailand (2016). *The system of guidance service in schools*. Bangkok: The press of The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. [in Thai]
- The office of Plan and the Educational Quality Assurance. (2012). *The direction of the operation on the teaching in the 21st century*. The educational development plan of Ministry of Education, the 11th copy. Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. [in Thai]
- Tuntitrakul, P. (2013). *Factors controlling the guidance service of the high schools*. [Degree Thesis of Philosophiae doctor majoring in the science of educational administration, Silpakorn University]. [in Thai]